

ning? Hvad har man gjort? Og hvad vil man gerne fra Dansk Folkepartis side gøre?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, som jeg har sagt før, at man skal passe på med at puste det her meget, meget stort op. Og så skal man selvfølgelig erkende, at alt heller ikke var perfekt, dengang man selv havde magten. Det var det jo ikke. Så havde man jo nok løst alle de her problemer, som der også var dengang. Sådan er det jo.

Jeg synes ærlig talt, at man må gøre sig klart, at hvis man bl.a. tager Københavns Kommune, så har kommunen jo et ansvar for at finde en bolig til de her familier. Det har kommunen et ansvar for. Så må den socialdemokratisk styrede kommune i København selvfølgelig leve op til sit ansvar og så gøre en indsats der.

Hvis Socialdemokraterne har en gylden løsning på det hele, så vi vil da godt være med til at lytte til den. Men jeg synes altså også, man må gøre opmærksom på, at vi jo ser mange af de her problemer i de store kommuner, og hvis man tager nogle af de største kommuner her i landet, så er det jo kommuner, som i mange år har været under bl.a. socialdemokratisk styre. Der er jo altså også et medansvar, og der kunne Socialdemokraterne passende tage kontakt med deres lokale folk derude og høre, hvad kommunen gør for at leve op til sit ansvar.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne spørge, om ordføreren mener, hvis der er tale om en engelsksproget mor eller far, at man også bør tale dansk i det hjem.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nej, det mener jeg som udgangspunkt ikke. Jeg synes ikke, det er nogen hemmelighed, at vi har et problem i forbindelse med at integrere bl.a. muslimske indvandrere og efterkommere. De kommer selvfølgelig fra en kultur, som er meget forskellig fra den danske kultur og fra andre kulturer, som er i Vesten, og derfor er der en forskel der. Det er der.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Mener ordføreren ikke, at det kan være et problem, hvis man de facto ikke kan tale dansk eller taler meget ubehjælpsomt dansk, og at det om-

talte måske så slet ikke var en klog strategi, men at det måske var en klog strategi at udvikle barnet tosproget, selv om det så tilfældigvis var tyrkisk, der var det andet sprog?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg har sagt det før, og jeg vil godt sige det igen: Jeg mener, at forældrene har et ansvar for at lære at tale dansk og dermed også et ansvar for at lære deres børn at tale dansk og give deres børn en god indgangsvinkel til det danske samfund.

Når vi taler om bl.a. muslimske indvandrere, så mener jeg, det er helt grundlæggende, for at de kan føle et fællesskab med det danske samfund, at der bliver talt dansk i hjemmet, og at forældrene gør sig umage med bl.a. at få børnene ind på en skole eller en daginstitution, hvor der er mange danske elever, sådan at de på den måde får en indgangsvinkel til det danske samfund. Det mener jeg er helt grundlæggende for, at vi kan få en vellykket integrationsproces.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 18.30

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi jo som bekendt ikke bange for at sige, at det går ufatteligt godt. Jeg vil næsten gå så langt som til at sige, at det går bedre end ufatteligt godt, og jeg vil egentlig også gerne takke ministeren for at have taget initiativ til denne redegørelse, som vi i Det Konservative Folkeparti kun kan bakke op om.

Redegørelsen sætter fokus på en lang række problemstillinger og understreger også, at regeringen er opmærksom på de udfordringer, som vedrører os alle, for at sikre familierne i Danmark de bedst mulige vilkår.

Det at være en del af en familie er jo et privilegium, der følger os fra vugge til grav, et udgangspunkt og en base, som er helt central og vital for det enkelte menneskes udvikling, perspektiv og dannelse. Det kan virke paradoksalt, at selv om udgangspunktet rummer tilfældighedernes præg, så bliver familien det naturlige, det nære, det trygge fællesskab for langt de fleste mennesker.

Familien er samfundets vigtigste kulturbærer. Det er det sted, vi får vore manerer, uanset om de er gode eller dårlige, hvor vi nysgerrige, vi-